

вжтрѣ въ вашето сърце. Вземете огня, духалото, вжлища, турете гвоздеа — вашитѣ мисли — и ги сгорешете. Това е процесътъ, по който трѣбва да работимъ въ себе си. Християнството въ този смисълъ е алхимическа наука. Вие ме слушате и си казвате: „Менѣ ми е тежко, мъчно ме е“. Защо? Защото сте затворили прозорцитѣ и не пушате Божествената свѣтлина прѣзъ тѣхъ. Господъ живѣе, но не сте Му отворили прозорцитѣ да влѣзе. Нѣкои пътъ Той може да ви плѣсне, кажете: Боже, благодаря, че си ме посѣтилъ“. Тълкувайте плѣсницата на мъжа си така. Защо брулите орѣха? За да паднатъ орѣхитѣ. Така и Господъ дохожда и пита: Имашъ ли плодъ да ми дадешъ?. Като те плѣсне нѣкой братъ, вземи го, напой го, нахрани го — нахрани го съ новото учение. Ако го научишъ на това ново учение, той ще вземе полета съ ржка да кѣса орѣхитѣ, а иначе той ще ги брули съ камъни. Така е днесъ навсѣкжде: мъже, жени, учители, ученици, свещеници, проповѣдници — всички се брулятъ съ камъни. Сегашнитѣ страдания сж най-великото благословение. Азъ благодаря на Бога за много нѣща; благодаря че Той е Царъ, а пъкъ азъ съмъ слуга. Като е Той Царъ — това е най-голѣмото благо, както за мене, тъй и за другитѣ. Сега вие сте слуги, но, ако искате да сте въ бъдеще истински царе, царици, приложете Божественото учение. Всѣка сутринъ, като станете, кажете си. „Боже, благодаря Ти, че съмъ останалъ живъ, за да мога да Ти служа и днесъ“. Какъ ставате сутринъ вие? Нѣкой стане съ лицето другъ съ гърба си нагорѣ. Внимавайте какъ вашитѣ дѣца ставатъ сутринъ. Никога не ставайте